

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseketj

a kiadóhivatal, vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az ischli referáda eredménye.

Pécs, 1898. július 26.

Thun gróf, osztrák miniszterelnök vasárnap megjelent Ischlben ő felsége előtt, hogy az osztrák politikai pártokkal folytatott alkudozásainak eredménytelenségéről referáljon s a további teendőkre nézve a király jóváhagyását kieszközölje.

Az ischli utazást megelőzőleg a bécsi lapok azt irták, hogy Thun gróf kész tervvel lép az uralkodó elé, amelynek nyomán nem kormányválság, hanem alkotmányválság fenyeget, mert Thun gróf radikális módon akarja eloszlatni az osztrák zürzavart. Beszéltek róla, hogy a birodalmi gyűlést nem is fogják többé összehívni, hanem új alkotmányt oktrojálnak Ausztriára, a mely módot fog rá nyújtani, hogy a népképviseléssel tetszés szerint bánhasanak e s az osztrák alkotmányos képviselő s olyan simán működő szavazógép legyen, a milyen a magyar képviselőház, az abszolutizmus leplezésére oly kitűnően berendezett ez a mintaparlament.

Nos, az ischli referáda megtörtént s ennek eredményeként már egészen más tervek kavarnak a levegőben; alkotmányválságról, radikális módszerekről már szó sincsen, sokkal békésebb a hangulat s új tárgyalásokról regél a fáma a két kormány között egy újabb provizorium létesítése iránt, melynek alapján a státuskvó ismét egy évvel hosszabbíthatnák meg.

Ennek a fordulatnak a forrását nem kereshetjük másban, mint abban, hogy Thun gróf tervei ő felsége előtt is megbuktak, mert az igazi alkotmányosság az egész birodalomban egyetlen óre van, s ez az uralkodó, aki nem engedi az alkotmányt ócska kabátként levetni s helyette mást, az abszolutisztikus hajlamu kormányférfiak izlése szerint szabottat rákényszeríteni a birodalom népeire.

Ő felsége tehát elhárította az alkotmányválság fenyegető veszedelmét Ausztria népeitől, mert nagyon helyesen, úgy ítélte meg a kérdést, hogy nem az alkotmány-

nak kell alkalmazkodni a kormányférfiához, hanem ezeknek az alkotmányhoz, a melynek keretében kell nekik keresniök a kibontakozást a politikai kérdések bonyaldalmából. Azért van szüksége az államférfiúnak éleslátásra, ügyességre, tehetségre, hogy feltalálja magát az adott viszonyok közt; aki oly rövidlátó, ügyetlen s korlátolt felfogásu, hogy csak úgy tud boldogulni, ha a viszonyok az ő felfogásához alkalmazkodnak, az hagyja ott helyét s ne arrogáljon magának államférfiui talentumot.

Thun gróf tehát kénytelen a meglévő alkotmány kereteiben keresni a kivezető utat a zavaros helyzetből s minthogy a helyzetet a kiegyezés kérdésének megoldatlan volta teszi a legválságosabbá, első sorban ezt akarja dűlőre vinni. Azzal az egyszerű, de logikus előterjesztéssel, hogy a hol hiányzik az egyezkedésre való hajlandóság, ott egyességet erőszakolni céltalan dolog, persze nem mer az uralkodó elé lépni. Pedig ez lenne az egyedül helyes ut az adott körülmények között, mert nem igaz, hogy a Magyarországgal való kiegyezést csupán német pártok parlamenti féktelensége teszi lehetetlenné, mert a kiegyezési javaslatoknak, úgy amint a kormányok azokban megegyeztek s amint ezek a két törvényhozás elé terjesztve lettek, az osztrák birodalmi gyűlésben nincsen többségük s ha ma sikerülne ott a parlamenti rendet helyreállítani, ennek első eredménye az lenne, hogy a kiegyezést a Reichsrath visszavetné.

Előrelátó államférfiúnak számolnia kellene ezzel a helyzettel s őszintén feltárnia az uralkodó előtt, hogy az alkotmányos képviselőben nem lévén meg a hajlandóság az egyesség elfogadására, rá kell lépni arra az utra, a melyet a törvény az ilyen esetre előir: önállóan kell berendeznie a monarchia két államának a maga közigazdaságát. Nincsen kétség benne, hogy az uralkodó, aki most is oly fényes tanujelét adta szigoru alkotmányszeretetének, népeinek alkotmányos uton megnyilvánuló emez

akarátát elfogadná, mert az csak dajkamese, hogy ő felsége a gazdasági különválást ellenezné akkor is, ha ezt az alkotmányos képviselő akarnák.

De az önállóság nélkül szűkölködő államférfiak nem választják ezt az egyenes utat, hanem úgy tesznek, mint a fűlig eladósodott ember, a helyzet tisztázása helyett, prolongálják a váltókat, a mig lehet, a mig végkép be nem üt a nagy krach, a minek nyomán aztán elkerülhetetlen a csőd.

Alkotmánysértés nélkül nem lehet megcsinálni a kiegyezést, az alkotmány felforgatását pedig nem engedi meg az uralkodó, megpróbálják tehát prolongálni a státuskvót a meddig lehet, s ezért akarnak nyelbe ütni még egy évi újabb provizoriumot. De vajjon sikerül-e majd ezt alkotmánysértés nélkül keresztülvinni? Ausztriában már a mostani provizoriumot is csak valóságos parlamenti államcsinnyel lehetett elfogadottnak kijelenteni. Az ilyen parlamenti eszközöket a mostani kormány maga dezavualta, a mikor visszavonatta a lex Falkenhaynt, a Reichsrathnak mostani elnöksége pedig nem vállalkozik arra a pribékszerepre, a melyet tavaly Abrahamowitz és társai teljesítettek.

A magyar országgyűlésen pedig még nehezebb lesz egy újabb provizorium javaslatot keresztülhajtani, mert Bánffy báró tavaly ünnepélyes ígéretet tett, hogy további provizoriummal nem fog előhozakodni s mikor a tavasszal ennek dacára felmerült az újabb provizorium hire, a kormány sajtója azt a legnagyobb méltatlankodással utasította vissza s az ellenzéki sajtó rosszakaratu ráfogásának minősítette az egész hiresztelést.

Az a terv, hogy Bánffy báró az új provizorium-javaslat előterjesztésekor a képviselőházban bejelentené, hogy ő a Házban tavaly tett nyilatkozatának konzekvenciáját már levonta, mikor a koronának felajánlotta a kormány lemondását, de a felség ismét bele helyezte bizalmát s erre támaszkodva hozza javaslatba az új provi-

Halló! Ki beszél? Halló! Ki beszél?
Megérkeztek a párisi sport-cipők
és a fehér atlasz-cipők!

Benczenleitner József

Pécs legrégebbi és legerősebb cipő-cége.

Földi halandó ha fáj a lábad,
Csak nálam végy cipőt.

Mert az én cipőmben minden elmúl,
Tyúkszem, daganat és körömbenövés.
Ha puhán akarsz járni izzadtság nélkül,
Vedd meg a nálam található finom asbest-
cipőbélést.

Ha bizton akarsz díjat nyerni,
Akármily legyen az, torna, futás, ugrás;
vagy kerékpárverseny. Ha messze akarsz gya-
logolni, vidékre vagy a Jakabhegyre,

Vedd meg a Benczenleitner üzletében a legele-
gánsabb párisi sportcipőt.

Ha végre mulatságra akarsz menni és
Sikkes lakezipőre van szükséged, vagy ha
menyasszonyoddal oltár elé van szándékod
lépni. Akkor csak Benczenleitnerhez kell men-
ned, hogy kiválogasd ott az olcsó fehér
atlasz-cipőt.

Hol van boldogság mostanában?
Benczenleitner cipész boltjában.

zoriumot: olyan ostoba komédia, olyan frivol játék lenne a szavakkal, hogy erre még Bánffy bárót sem tartjuk képesnek.

Ha egy kormányférfiu valamely fontos intézkedésre vonatkozólag határozott kijelentést tett, akkor már a politikai tisztesség is megköveteli, hogy szavának ura legyen, s ha az uralkodó mégis ellenkezőt követel tőle, akkor hasztalan hozakodik elő az uralkodó bizalmával, mert az uralkodó bizalma csak abban nyilvánulhat valamely államférfiu irányában, hogy elfogadja annak álláspontját, osztja nézeteit, mert ellenkező esetben nem a céltudatos államférfiuba, hanem a görnyedező szolgába helyezi bizalmát, aki ura parancsát kész végrehajtani a saját meggyőződésének feláldozásával is.

S ha Bánffy báró minden várakozás ellenére vállalkoznék is erre a szerepre, nem hiszszük, hogy a saját pártjában ne akadnának önértetes férfiak, kik nem lesznek hajlandók a szégyenfa alá követni vezérüket, az ország közvéleménye pedig ily arculcsapásra minden kábultsága dacára is fölébredne alélt álmából s kitörése elsőpörné helyéről az adott szóból csúf játékot űző kormányosát az országnak.

Öngyilkossági kísérlet az utcá-sarkon.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. július 26.

Az enyhe, szép nyári este sokáig megtartja az utcákat mostanában nappali szokott élénkségükben. Az esti sétálók tíz-tizenegy óráig járnak-kelenek az utcákon s bizony csak úgy éjfél tájban áll be a város felett az éjszakai csend és nyugalom.

Tegnap este is kedvezett az idő az esti sétáknak s az enyhe, szép nyári estén még tízenegy óra tájban is lehetett látni a setáról hazafelé tartó társaságokat.

Egy ilyen társaságot a János- és Mór-utca sarkán — mikor hazafelé igyekezett — váratlan eset tartott fenn utjában.

Az utca sarkán egy fiatal leány feküdt

eszméletlenül. Jobb kezében egy kis üveget szorongatott, melyben valami sárgás folyadék volt.

— Megmérgezte magát!

Konstatálta megdöbbenve a társaság s míg egyikük élesztgetni próbálta a leányt, addig másikuk a rendőrségre szaladt, hogy ott bejelentse az esetet; míg a többiek a szomszédokat zörgették fel.

— Jöjjenek ki! Egy leány mérgezte magát a sarkon. Nézzék meg, ki lehet?

Azonban az összesereglett nép közül senki sem ismerte a fiatal leányt. Az még mindig eszméletlenül feküdt a kövezeten, fejét a ház falának támasztva s kezében görcsösen szoritva a mérget tartalmazó üveget.

Nemsokára megérkeztek a rendőrök és Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos intézkedése folytán az eszméletlen leányt mentőocsira tették s bevitték a városi kórházba.

Közben akadt már olyan is, a ki a leányt megismerte. És mikor azzal a kocsi elment, be a kórházba, az összesereglett nép is szétszökött, beszélgetve, tárgyalva a fiatal leány öngyilkosságát.

Az pedig a kórházban lassankint magához jött. Azonban bárhogy kérdezte, fakgatta a rendőrbiztos, hogy mondja meg, miért akart öngyilkos lenni, nem adott a kérdésre választ. Később eszméletét is elvesztette megint, mert bizony a sósav, melyet megivott, nagyon erősen megtámadta szervezetét s iszonyu kinokat okozott neki.

A leányt Besnyi Gizellának hívják. Szülei a hal-téren laknak és haláruállással foglalkoznak. Gizella leányuk most tizenöt éves.

Tegnap este öt óra felé ment el hazuról a leány. Mikor távozott, szülei nem voltak otthon; de a mikor este haza tértek s a leány csak nem ment haza, akkor sem nyugtalanokdaktak miatta, mert az rendszerint nagynénjénél szokta tölteni az estéket s gyakorta ott is aludt. Most is ezt gondolták s csak akkor rémültek meg, mikor éjfél felé egy rendőr jelentette nekik, hogy a lányuk mérgezte magát. Ekkor sirva siettek a rendőrségre s ott tudták meg részletesen az egész szomorú esetet s azt is, hogy a leány semmi felvilágosítást nem ad öngyilkossága okát illetőleg.

A szülők már tudtak felvilágosítást adni.

És sirva panaszták el, hogy a fiatal leány lelkében a könnyelmű élet utáni vágy verhetett gyökeret s ez adhatta kezébe a mérget tartalmazó üveget. Mert leányuk, hiába

óvták, intették, hiába könyörögtek neki s tetek meg sok olyan kívánságát, a mi bizony áldozatukba került, még sem volt megelégedve szerény helyzetükkel. Kisasszony akart lenni; szép ruhákban, kalapban járni és úgy élni, hogy dolgozni minél kevesebbet kelljen, de azért minden jóra legyen pénze.

S megtette azt, hogy szülei tudta nélkül elment a napokban Siklóra és ott egy éjjeli kávéházba kasszirnőnek állt be. Szülei azonban utána mentek és haza hozták.

Ugy látszik, hogy még sem akart megbarátkozni a helyzetével. S a feletti elkeseredésében, hogy nem érheti el szándékát, nem lehet gondtalanul, kényelmesen, vigan élő kisasszony: mérgezte magát.

Most ott fekszik nagy kínok között a kórházban. Talán meg bírják azonban tartani az életnek, melyet ilyen fiatalon el akart dobni magától.

Hirek.

Pécs, 1898. július 26.

Józanági bizonyítvány.

Ugy éjjelután történt, mikor a városháza tornyában már régen elverte az egy órát is, hogy a »Royal«-kávéházhoz beállított egy puska, kékdolmányos atyafi, a kiről mindjárt meg lehetett látni, hogy a fillokszerától megkimélt szőlők pásztora, a kinek az a kötelessége, hogy a mi szőlőt a fillokszera meghagyott, azt megőrizzze a — tolvajoktól.

Szombatról vasárnapra forduló idő lévén, a kávéházban — a jó kései idő dacára is — még elegen voltak s egy asztalnál jókedvű fiatal emberek társasága csapta agyon különféle italok segélyével az órákat.

A szőlők pásztora pedig egyenesen odatartott hozzájuk és megállván előttük, megszólalt:

— Mondják meg az urak, józan vagyok-e én, vagy részeg?

Ez a váratlan kérdés egy pillanatra meglepte a társaságot. Éjjelután egy és két óra között bizony az ember néha magamagáról sem tudja konstatálni bizonyosan, hogy józan-e vagy nem, — hát ha még más kéri ez iránt a véleményét!?

— Hm! Bajos dolog az, bácsi. Szólalt meg végre valaki. De hát miért kérdezi ezt mi tőlünk?

Ösztönszerűleg keresi a fájó külbehátásokat, mert jól esik neki az a boru, mely időközönként keblére nehezül. Forró a szive, fazik az élet mindennapi, kicsinyes küzdelméről, ridegségéről. Szívet keres mindig, mely megértse, mely vele egy eszméért rajong s egy fájdalom ismer s ha megtalálta már, remeg, hogy elveszti. Kinek érzékeny szive van, annak sokkal több fájdalom jut osztályrészül, mintsem általános boldogságra számot tarthasson. Lehet pillanatig boldog, de a boldogság nem pillanatnyi gyönyör érzelmé.

* * *

Ment nap nap után s az én előléptetésem egyre késett. Egy napon aztán végre nagy meglepetés ért. Megkaptam — áthelyeztetésemet. . . Ez a váratlan csapás egész valomban megremegetett. Hát most még megfosztanak attól az örömtől is, hogy közelében lehessenek, hogy vele néha-néha találkozhassem? Szegény szívem, mely úgy ringattad magad rózsás álmaidban a közel biztos jövővel, mily nagy lón csalatkozásod! A verőfényes égből a hideg földre hullni le egy váratlan pillanatban — mégis nagy esés!

De nem az ideiglenes válás szomoritá lelkemet, nem az; hanem a kétely mardosta, az fészkelődött lelkembe. Hát ellelejtethet? Nem, az nem lehet; de a szülők — igen a szülők nézete megváltozhatik s leányuk keze fölött csak szabadon rendelkezhetnek, ha nekik úgy tetszik! E tövis szurdalta lelkemet, nem ha-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Emlékszel-e?

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Csöndes eső kopog ablakomon. Szerfölött alkalmas idő a visszaemlékezésre, ábrándozásra! Belebámulok az egyhangu szürkeségbe hosszan, soká, mintha olvasni akarnék valamit abból a homályból, mely az ébredő természet zöldjén borong.

Hilda, édes Hilda, eszedbe jut-e, emlékszel-e?

Ott ültünk az ablak mellett, kezéd kezében nyugodott. Méla csend volt körülöttünk a szobában, künn szakadt a hetes eső a magas égből. Fakadt a rügy, pattant a bimbó, mint most. Kinéztünk a végtelen szürkeségbe s hallgatánk. Éreztem a kezében lüktető vér mozgását. Reád tekintetem, mélabú borongott arcodon. Gondolkodtam fölötte, mi ennek az oka; de nem tulajdonítottam neki semmi fontosságot. Talán a borongós idő volt lelkedre ily hatással, vagy tán a jövőről álmodtál? Te csak néztél, néztél a távolba, pillád sem mozgott. Mire gondoltál?

Hilda, — törém meg végre az ijesztő csendet.

Te réam néztél nagy, ábrándos szemekkel, mintha kérdezni akartál volna, mit kívá-

nok. S én újra nevedet ejtettem ki, mint az olyan, kit érzelmei elragadtak s nem jut eszébe semmi más, csak egy édes név, mely boldogsága okozója volt.

S te, mintha lelkembe láttal volna, azt felelted: Tied, tied. Nagyon szeretlek. Ugy értettük egymást, te engem, én téged, mintha gondolatolvasók voltunk volna. Igaz, hogy csak egy gondolatunk volt: egymáséi lenni! De mégis, tudta volna-e más is ugyanezt kiolvasni szemünkből?

— Mikor jön végre meg az ideje, hogy egészen a tied lehetnék? — mondtad sóhajtván. Oly lassan megy ez az idő!

— S azt gondolod, édes, hogy én nem érzem ennek nyomasztó súlyát? Engem talán jobban gyötör még, mint téged. De csak várjunk türelmesen, soká nem késhet már előléptetésem. Jövöre ilyenkor — Hilda! — jövöre ilyenkor bizonyára egymáséi leszünk! Ugy-e vársz réam addig?

Felelet helyett odahajoltál keblemre; ajkaid azt susogták: nagyon szeretlek.

S én olyan boldognak éreztem magam, mint azóta sohasem. Elmerengtem a jövőn, képzeletben megépíttem azt a kis családi fészket, hol »ő«, meg »én« élünk majd nap nap után. De e merengés túlboldoggá tett, mit pedig szívem soká kibírni nem tud. Hátha mégis — furdalt szüntelen — hátha mégis nem várna reád s máshoz menne nőül?

Ugy van már az idealista alkotva, hogy

— Azért, mert azt mondta rám odabenn valaki — s ezzel a városháza felé bökött az ujjával az ablakon át — hogy nem tudom, mit csinálók! Hiszen nem vagyok én részeg?! Ugy-e nem, tekintetes uraim!?

Már pedig, szó a mi szó, de a szőlők derék pásztorja nagyon is ingadozó állásba helyezkedett, mikor ezt kérdezte. Node a jókedvű társaság nem akarta elrontani az örömét, meg valami mulatságos dolgot remélt következményül s ezért rámondták egyhangulag:

— Nem, nem, bácsi. Maga olyan józan, akárcsak mink.

S ezzel igazat is mondtak, mert — mint fentebb is jeleztük — az ember sohse tudhatja magáról éjjelután egy és két óra között, hogy józan-e vagy nem!?

— No, ha az vagyok, hát adják írásban az urak.

— Írásban. Hát ugyan minek?

— Mert ezt a józansági bizonyítványt akarom csatolni a feljelentéshez, a mit az ellen a toronyalatti ur ellen teszek!

És most már nem bökött az ujjával a városháza felé, hanem ökölbe szoritott kézzel fe nyegezőzött.

— De hát mondja el, mi baja esett bácsi? Valami nagy sérelem esett magával, mi?

— Az. Majd elmondom, ha meghallgatnak az urak.

— Hogyne hallgatnánk! Nézze, Jenő barátom csupa fül.

Szólott egy valaki, a kit a kétértelmű kijelentésért a csupafülűnek aposztrofált Jenő ur barátságosan oldalba bökött.

— Hát, így volt a dolog. Tudják az urak, én a székelyi szőlőket őrööm. Annyi ott a sok naplopó csavargó, hogy na! Ha a katonakórház felé járok, akkor épen az ellenkező tájon dézsmálják meg a szőlőt; ha pedig például a bárány-utra visz a kötelességérzet, akkor meg a Rókuson törnek be. Hát ebből keletkezett minden bajom.

Az este a Bárány-uton cirkáltam, mikor a György-utca sarkán a sánban egy embert láttam rejtezkenni. Mikor észrevett, úgy feküdt ott a huncut, mintha részeg volna. Pedig nem részeg volt, hanem betörő, aki már vagy tizszer be akart törni a titkár ur présházába.

Nyakon csiptem és talpra állítottam. Akkor láttam, hogy ismerős az arca. Hiszen pár órával ezelőtt ugyanezt az embert láttam én a titkár ur présháza mellett aludni.

gyott nyugodni. Becsúszott még álmaimba is s megmérgezte minden percemet . . .

Mennem kellett, az átköltözködés napja megérkezett. Ott voltam nálad — utoljára. Mikor azt kérdeztem tőled, hogy vársz-e rám, könyök szöktek szemeidbe, csillogó könyök. Azt mondtad, hogy nem tudnál mást szeretni kivülem soha. S én elhittem, el kellett hinnem, hogy igazat beszéltél, mert éreztem, hogy szived hurjai rezgenek. Te szerettél!

Fájt, láttam, fájt a válasz ütötte seb s vigasztaltalak, hogy nemsokára egymáséi leszünk. S te hitted is, tudom, mert a kételkedés árnyéka sem lopódzott szivedbe még, csak a távozás keserősége gyötört.

Elváltunk; de élt mindkettőnkben az erős remény, hogy nemsokára örökké összekapcsol a pap szava bennünket. Miért is kellett másképp lennie? Miért kellett két szívet összezúzni, mikor egymásnak voltak teremtve? Most két boldog szívvel több volna e nyomorult föld hátán, most van két szívvel több boldogtalanabb. Tört szívek, megsemmisült édes ábrándok! Csak nyomorúság, keserűség, mit e földön éreznünk kell. Hát mást nem szabad?

* * *

Az ablakhoz csapja az északi szél a megszárt cseppeket. Felrezenek merengésemből . . . Esik, esik még mindig. Ugyanazon idő. Talán csak álom, gyöttrő álom volt az egész? Nem, nem az. Vértő szívem a tanuja, hogy valóság.

— Ahá, megvagy, te betörő! Te akartad már vagy tizszer föltörni a titkár ur présházát! No, gyere, most vislek a rendőrségre.

Még a nyavalyás elkezdett könyörögni, hogy ne bántsam. Hiszen ő részeg és a György-utcában lakik; engedjem haza, ha már a földről fölcepeltem.

— Hohó, engem nem teszel lóvá! Gyere csak, gyere!

És vittem be a torony alá.

Ott még mindig azt állította a nyavalyás, hogy részeg. Hogy egy kissé többet talált inni, mint máskor. Ivott a Rözgő boltjában is a Klimó-utcán, azután meg a Darázs-fészekben. S megártott neki egy a pálinka, hogy a György-utca sarkán elesett. És még tagadta, hogy ő lenne a betörő, akit én a titkár ur présházánál láttam.

S gondolják-e az urak, mit mondtott erre az a torony alatti ur?

Azt mondta, hogy kivel tudom én bizonyítani, hogy ez az ember ott volt a titkár ur présháza körül. De már erre fölforrt bennem a méreg.

— Hát azt hiszi az ur, hogy én részeg vagyok? Hogy nem tudom, mit csinálók? Én elfogtam a betörőt, itt van; az urnak az a dolga, hogy csukassa le. Ez akart betörni már vagy tizszer a titkár ur présházába!

S ezzel otthagytam. Csináljon a betörővel, amit akar. Hanem engem megsértett. Én igazolni akarom, hogy józan vagyok. Hát adják ki az urak ezt írásban. Hadd tegyem meg a följelentést a megsértőm ellen.

Fujt egyet a szőlők pásztorja és várt.

A társaságnak kezdett melege lenni. Éjjelután egy és két óra között bajos dolog az embernek másról józansági bizonyítványt írni. Hát le akarták rázni a nyakukról.

— Jól van, bácsi. Menjen csak ki a városháza elé. Majd megírjuk a bizonyítványt és kiviszszük oda magának.

A szőlők pásztorja ment. A társaság pedig sietett másik asztalhoz hurcolkodni, beljebb a kávéházba, nehogy rájuk találjon, ha talán megunja a várakozást a józansági bizonyítványért.

Az ember pedig a városháza előtt türelmesen várt és ingadozó járással posztolt föls alá.

Egyszerre csak jött a torony alatti úr és a titkár ur is, akinek a présháza föltörőjét ime most kézrekerítette a szőlők pásztorja.

Hilda, édes Hilda, eszedbe jut-e mindez most neked is, emlékszel-e? S ha emlékszel, megrezdül-e szivedben az a húr, mely az enyémben. Rezeg az a húr, siró, panaszos a hangja, mintha folyton azt mondaná: Hej! miért is kellett ily szomorúan bevégeződnie annak a sok édes álomnak, miért is kellett meghiusulniok azoknak az együtt szőtt, szebbnél-szebb tervezetéseknél, melyek oly boldogságban mutatták a jövőt; miért is kellett füstbe szállni annyi sok szép reménynek, melyek mindegyike képes lett volna levarázsolni számunkra az eget, számunkra, kik olyan hévvel, olyan gyermekes rajongással szerettük egymást.

Miért is kellett így történnie? Miért is nem maradt meg minden úgy, a hogy ifjúságunkban álmodjuk, érezzük? Hát mindenüvé be kell tolnakodnia a számító rideg észnek, még a szívek dolgába is; még a szeretet sem nyughatik meg békén álmai ölen? Hej! mennyivel több boldog ember volna széles e világon s mennyi családi drámával kevesebb!

S mindennek oka a legtöbbször a — pénz! Azt gondolják a szülők, hogyha gyermekök gazdag, uri kényelembe jut, hogy akkor boldog, pedig nagyon sokszor önmaguk gyászos példája fényesen cáfolja meg érvelésüket. De feledik ezt s úsznak korunk általános fölfogásának árjával. E kornak pedig jelszava a pénz; — szív, érzélem, szerelem csak szavak, melyeknek együtt az a valódi nevek, hogy komédia! Hát csak maradjon nektek komédia;

A titkár urat megállítja a torony alatti ur és elmondja neki az esetet.

Az pedig nevetésbe tör ki és szól:

— Nos hát, megmondom én a dolog Hübnerjét. Ma délután láttam a pásztorát a katonakórház táján. És szóltam neki:

— Hallja, mit keres maga erre? Hiszen itt nem fog betörőt. Nézze, az én présházamat már vagy tizszer föl akarták törni. Ha elfogja a betörőt, hallja, adok magának tiz forintot.

Nos, hát ez az alapja mindennek. Az én emberem előre ivott a medve bőrére s ilyen állapotban fogta el a betörőt.

Nevettek erre mindketten. A szőlők pásztorja pedig csak várta a józansági bizonyítványt, amit azonban elfelejtettek megírni a számára a kávéházban.

S mikor aztán beleunt a várakozásba, nagy elkeseredve szólt:

— Most megyek, kialuszom magamat. Majd holnap megszerzem a józansági bizonyítványt. Meg én! S akkor jaj lesz annak, aki kételkedni mert a józanságomban!

S úgy halljuk, hogy nem is hagyja annyiban a dolgot, hanem keresi a józanságában kételkedő torony alatti ur ellenében a hivatalos elégtételt.

Napirend 1898. július 27-én.

Naptár: szerda, jul. 27. — Róm.kath.: Pantáleon. — Prot.: Pantáleon. — Görög-kel.: (jul. 15.) Quirino. — Zsidó: Ab 8. — Nap két 4 óra 16 perckor; nyugszik 7 óra 24 perckor. — Hold két 2 órakor délután; nyugszik 10 óra 45 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 23 Celsius fok meleg; légnomás 755. — Kilitás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz, meleg idő várható.

— (Uj alelnök.) Kaufman Lajos, a »Pécsi Polgári Daloskör« alelnöke — mint ezt már korábban említettük — több éven keresztül buzgón viselt alelnöki tisztétől megvált. A Daloskör a megüresedett tisztséget most tartott értekezletén töltötte be Schwarcz Károly működő taggal, városunk egyik köztisztviselő iparos polgárával. Schwarcz Károly egyike azoknak, kik 15 év előtt a mostani nagy népszerűségnek örvendő daloskört megalakítani segítettek. 15 éven keresztül működő tagja az egyesületnek s így teljesen ismeri az egyesület belügyeit. Ép ezért feléje fordult dalos-

de kérdem, hát mi a ti okos józanságtoknak a neve? Azt gondolom, nem józanság, hanem esztelenség. Nem pénz kell nekem és annyi másnak, hanem boldogság! Ezt üzitek el a föld színéről . . .

Mi szerettük egymást, boldogok lettünk volna; de ti közbe léptetek rideg szülők. Más-hoz kényszerítettétek, igen azt tettétek, mert tudom, hogy ő nem akart másé lenni, mint enyém. Rábeszéltétek s ő — szegényke — engedett a ti bölcs akaratotoknak. Mit törődtek ti azzal, hogy ő nem szerette azt; hiszen pénze volt, mi kell más? Majd hozzá szokik! — jó vigasztalás!

Mily hamar készen volna most egy családi dráma, csak akarnom kellene. De nem, nem teszem, annak a jószágos angyalnak kedvéért nem. Ne vádoljon soha, őrizze meg tisztán emlékemet. Miért is dúlnám föl házi békéjét? Miért?

Talán meg is gyógyult már! Én beteg szívemmel bolyongok tovább ide s tova szerte a nagy világban s nem gyógyulok meg soha, sohasem! Miért is gyógyulnék meg? Nincs semmi szükségem arra a nagy egészségre, arra a józanságra, hideg bölcseségre, mely mind, mind csak szívem romjain épülne föl. Hadd maradjak csak én így betegen, legalább így gondolataim és ábrándjaim lázában égve néha látom őt!

Hadd álmodjam róla, hadd álmodjam; hiszen álmodni csak szabad, nem tilthatja senki. Amennyi ember, annyi és annyiféle álom

társai bizalma, kik is őt *Krigl* József egyesületi titkár fölszólására általános lelkesedés közt, közfölkialtással, az egyesület alelnökévé megválasztották. Az értekezlet továbbá *Kaufman* Lajos távozása fölött egyhangulag sajnálkozását fejezte ki s bokros érdemeit elismerve, eddigi fáradságos működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. A jegyzőkönyvi kivonatot három tagu bizottság fogja a távozó alelnököknek átnyújtani.

— **(Kinevezések.)** Az igazságügy-miniszter *Szunyoghy* Zoltán, sátorlajuhelyi kir. törvényszéki joggyakornokot a szegzárdi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki. — A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság palocsai *Palocsay* Gusztáv, marcali lakost, a marcali kir. adóhivatalhoz dijtalan gyakornokká kinevezte.

— **(Névmagyarosítás.)** *Poszavec* János, m. á. v. szertári felvigyázó, pécsi lakos, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Pálfira magyarosította.

— **(Egyhásmegyei hír.)** Az üresedésben volt német-bölyi plébániára Montenuovo herceg praesentálása alapján *Plank* Kamill kisdorogi plébános neveztetett ki; kisdorogi adminisztrátorra pedig *Liebbald* Lajos tolnai káplán küldetett ki.

— **(Mikor aratnak a földön?)** Mindig! Nincs olyan hónapja az évnek, hogy a világ valamely részén ne aratnának. Januárban, mikor nálunk hó borít mindent, nagyban folyik az aratás Ausztráliában. Februárban India és Felső-Egyiptom egy része lát az aratáshoz. Alsó-Egyiptomban márciusban végződik; áprilisban folyik az aratás Cyprus szigetén, Perzsiában, Kis-Ázsiában, Mexikóban és Kuba szigetén. Májusban kerül a sor Algirra, Közép-Ázsiára, Kína, Japán, Mexikó és az észak-amerikai Egyesült-Államok részére. Junius havában aratnak a dunai államok, Magyarország, Görögország, Dél-Oroszország, Itália, Spanyolország, Portugália, Franciaország déli részén és az amerikai államok közül többen. Julius-

kél-szál körülöttünk és suhan el vándorszárnyakkal keresztül az élet tarka szinpadán. Egyik hirnéről, dicsőségről, másik világot rengető eszméről, forradalmakról, ismét más szép jövőről, szerelemről, boldog családi életéről, pici angyalfejú gyermekekről álmodik; de álmodunk mindannyian. Álmodunk és legédebb lesz az az álom, melyből soha többé föl nem ébredünk!

Csak hadd maradjak én továbbra is beteg. Nincs már, nem lehet nekem más örööm e világon, csak álmaimban szőtt fájdalom perceim. Ő meg csak legyen boldog! Nem vádoló; csak azt szeretném neki megmondani, hogy gyenge volt, hajlékony bábja szülői akaratának. Talán bánja is már gyengeségét, de most már késő!

Csak legyen boldog, ha boldognak lenni tud. A szív csak egyszer szeret, többször szeretni képtelen. Ha megfosztják bálványától, inkább megszakad, de szeretni más szívet nem fog többé sohasem. Ezért intézze mindig a szív a maga sorsát s ne tőrjön abba soha közbeszólást; legalább boldogtalansága perceiben akkor mást nem okozhat, csak önmagát!

* * *

Sivít a hideg észak szele, füttyül az ablak repedéseiben. Köröttem néma csend, egyedül vagyok a szobámban, de alakja ott lebeg szemem előtt. Kitárom karjaimat s keblemre ölelem a — pusztá levegőt.

Hilda, eszedbe jut-e néked is most, emlékszel-e?

Mókus.

ban arat Németország, Ausztria, Franciaország északi része, Svájc, Svéd- és Norvégország. Szeptemberben Észak-Oroszország. November és decemberben Észak-Ausztráliában, Peru, Dél-Afrika és Alsó-Indiában végzik az aratást.

— **(A pécsi műkedvelők-egyesülete)** augusztus 7-én (vasárnap) a pécsi jótékony nőegylet helyiségében saját zászlóalapja javára tánc-, szavalat-, ének- és tombolával egybekötött zártkörű kerti ünnepélyt rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Műsor: Kakasülön. Tréfás monolog, Gabányitól. Előadja: Szeitz Antal. Népdalok. Előadják: Kántor Katinka k. a. és Bálint Ferenc. Az irodában. Magánjelenet. Előadja: Csonka Mariska k. a. Váratlan fordulat. Kettősjelenet. Előadja: B. Tóth Karolin asszony és Komáromy Károly. Népdalok. Előadják: Kántor Katinka k. a. és Bálint Ferenc. Potyajegy. Tréfás monolog, Gabányitól. Előadja: Petrovics Nándor. Népdalok. Előadják: Kántor Katinka k. a. és Bálint Ferenc. Záradékkul fellépnek a Kottafalvi, Vonatvári és Liraszegi egyesült dalárdák Billentyü Muki karmester ur személyes dirigálása mellett. Továbbá fellép a keszűi híres Jambó-társaság. Este 8 órakor pedig a Pécssett átutaztatásban levő nemzeti Göre Gábor kutya-bagosi bíró ur fog fölolvastatni az kiállításban szörzött tapasztalatiról. Műsor után tánc a helyiség dísztermében. A zenét Korodi Károly zenekara szolgáltatja. Délután a közönség szórakoztatására sikerült a piripócsi összes postaalkalmazottakat megnyerni, hogy az ünnepély egész folyamán a világpostát közvetítsék. Belépti-díj 1 korona, tagoknak 40 kr. Jegyek előre válthatók Weidinger utóda Domján I. könyvkereskedésében és az ünnepély folyama alatt a pénztárnál. Este a kert tündériesen lesz kivilágítva. Buffet, cukrászda, mindennemű ételek és italok kaphatók. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 8 nappal később tartatik meg.

— **(Halálozás.)** *Kovácsits* Antal szíjgyártó mester folyó hó huszonötödikén, életének hatvankettedik évében elhunyt. Halálát nagyszámu rokonság gyászolja. Temetése holnap (szerdán) délután öt órakor lesz a siklósi-utca 9. szám alatti házból a budai külvárosi közsirkertbe. Az engesztelő sz. mise csütörtökön reggel nyolc órakor fog tartatni az elhunyt lelkiüdvéért a belvárosi plébánia templomban.

— **(Adományok.)** A havihegyi kőkeresztre adakoztak: N. N. 1 frt, boldogult dr. *Daempff* Sándor kir. táblai bíró meghagyásából nővére 2 frtot.

— **(Az Éva leányzó.)** *Vókó* Éva egy darabig *Berkovics* Regina varrónőhöz járt dolgozni, azonban nemcsak rendetlenül járt munkára, de olyan könnyelmű életmódot folytatott, hogy főnöknője kénytelen volt elbocsátani. Az így elküldött leány tovább is folytatta könnyelmű életmódját, sőt midőn munka nélkül lévén, semmi keresete sem volt, a pécsi kerületi betegsegélyző pénztár támogatását is igénybe vette, épen úgy, mintha még most is *Berkovics* Reginához járna varrni. Nagy volt tehát ez utóbbinak meglepetése, midőn a napokban fölszólítást kapott a *Vókó* Éva alkalmazottja után járó tagsági díjak megfizetésére. Mivel pedig erre nem hajlandó, följárította a hatóságnál annak bizonyítását, hogy a nevezett leány már hosszú idő óta nem dolgozik

nála s egyben intézkedéseket kért aziránt, hogy jövőre az Éva leányzó ne részesüljön olyan segélyben, a melyért őt — mint volt munkaadóját — felelőssé tehetnék.

— **(Telik a börtön.)** Rendőrségünk nemcsak éjjel, de nappal is szigorúan ellenőrzi a csavargók ismert gyülekezési helyeit. Vasárnap éjjel hat hely és munkanélküli csavargót kísérték a börtönbe, köztük négy férfit és két nőt. Tegnap délután ehhez a számhoz öt darab újabb letartóztatott jött; az éjjel pedig ismét hat egyén került a börtönbe. Mind hely- és munkanélküli csavargók, a kiket majd ki fognak toloncolni a városból.

— **(Megverték a saját udvarán.)** *Kuhl* János, mágocsi lakos, a napokban kellemetlen látogatókat kapott. *Hirschfeld* Maier, *Kner* Ferenc és *Nichstein* András voltak ezek, a kik bár régi haragosai *Kuhl* nak, mégis meglátogatták, még pedig — botokkal felfegyverkezve. Azonban nem mentek be a lakásába, csak az udvarra és ott találván *Kuhl* Jánost, azt megtámadták és addig ütötték, míg el nem menekült előlük, bezárkóztatva lakásába. A kellemetlen látogatók ezzel eltávoztak; nyugodtan, a kielégített boszu érzetével. Ezért a boszuállásért most majd a bíróság fogja őket kérdőre vonni.

— **(Ellopták tőle a más pénzt.)** *Varga* Sándor napszámos tegnap este betért egy pohár sziverősítőre egyik pálinkamérésbe. Mikor hazafelé indult onnan, akkor vette észre, hogy a zsebéből kilopták a zsebkendőjét, melybe 1 forint 60 krajcár volt kötve. S ez a pénz nem is volt az övé, hanem egyik társának megszolgált bére, melyet haza akart annak vinni. Kárát rögtön bejelentette a rendőrségnek, de még eddig nem akadtak a tolvaj nyomára.

— **(Mig Jókai katonáskodott.)** Nem a magyar nép legnagyobb írójáról szól ez a történet, mert bizony az már régen volt, a mikor ő katonáskodott, hanem egy pécsi névrokonáról, *Jókai* Józsefről, a ki a Pucher-utca 16. szám alatt lakik és a folyó évben katonai gyakorlatra volt behíva. Foglalkozására nézve pedig fiakkeres ez a *Jókai* és *Horváth* József kocsis gyanánt volt alkalmazva nála. Mi és mi nem történt Horvát és gazdájának felesége között, míg ez nyögve cipelte a borjut és manlichert, arról hallgat a krónika, hanem mikor a gazda hazakerült katonáéktól, éktelen haragra gyuladt ellenük és az asszonyt elverte a háztól, a kocsisának nála levő munkakönyvét pedig elégette. Mint az asszony a hatóságnál jelentést tett, férje őt házába beengedni nem akarja, de ez nem is bántja annyira talán sem az asszonyt, sem Horváthot, mint inkább a munkakönyv elégettetése. Mert úgy áll a dolog, hogy az asszony tulajdonát képezik a lovak és a kocsik s most nem azért kereste meg a menyecske a hatóságot, hogy békítsék ki az urával, hanem hogy adjanak új munkakönyvet Horváthnak, a — kocsisának.

— **(Célzás.)** Kapitány: Igaz, hogy a vádlott már az előző napon is bántotta önt?

Panaszos: Igenis, kapitány ur, a korcsmában mindenféle célzásokat tett.

Kapitány: Miféle célzásokat?

Panaszos: Három sörös-kancsót vágott a fejemhez, de én úgy tettem, mintha nem venném észre.

— **(Veszélyes cigányok.)** Két cigányasszony veszélyeztette ma a petrezselyemutcai gyerekeket. Ezek a szipirtók, a kik rendszerint a maguk gyerekének sem tudják gondját viselni, úgy, hogy azok nyomorult módon kallódnak el, megrögzött szokásból más gyerekére vetik ki a hálójukat. Nyakon is csiptek egy aranyhaju kis leányt, a ki összekarmolta a boszorkányokat és sikoltva futott el karmaik közül a szülei házába, a honnan egy óvatlan pillanatban röppent ki. A cigányasszonyok menekülni akartak, de a zajra figyelmessé lett rendőr utjokat állotta s lefűlelte őket. A két cigányasszony különben, kiket a gyanus mellékszándéku kéregetés büne is terhelt, Rostás Fáninak vallja magát. A két Rostás Fánira most már a börtön vasrostás ablakain át szűrődik csak egy kis világosság.

— **(Birka-tolvajok.)** Mostanában, úgy látszik, a csirkefogók nemesebb ambícióval dolgoznak s nem holmi aprójszágot, hanem értékesebb zsákmányt keresnek. Erre mutat legalább az a körülmény, hogy egyszerre két helyről is veszünk hírt, hogy ott ismeretlen tolvajok jártak és birkákat loptak el. Így Hirden két birkát loptak el *Hirt* János ottani lakostól; Rácpetrén pedig *Beck* György udvarából hajtottak el négy birkát. A tolvajokat most keresi a csendőrség.

— **(Mesterséges holdvilág.)** Rövid idővel ezelőtt érdekes és fantasztikus világítással tettek próbát a new-yorki Columbia könyvtárban. Az óriási terem szabályos négy-szög, fenn azonban bolthajtásos, mely kupolákban végződik. A hajtás közepén felfüggesztettek egy üres fagolyót, amelynek $2\frac{1}{4}$ méter az átmérője. Az egész homályos, fehér színre van festve. A terem négy sarkában elrejtett 8 voltaerjű villany-telepek vannak és a villanyos készülékek a sugarakat a fehér fatömbre vetik. Ezáltal a golyó gyönyörű fényt kap és sugarai egyenletes, kellemes világosságot terjesztenek. A sajátságos világítás nem rontja a szemet.

— **(Vasuti automaták.)** A német vasutakon praktikus automaták vannak a toilette-helyiségekben. Van olyan, melybe 10 fillér (6 krajcár) bedobása után kis papiros skatulya esik ki, mely két kis darab szappant, egy négyszögletes apróra összehajtott törülközőt és két iv papirost tartalmaz. Még érdekesebb az az automata, melynek külsejére fel van írva: Mindenféle. Az idegen kíváncsian dobja be a nyílásba a tizfillérest és ismét kis tok jut a kezébe. Vajjon mi lehet benne? És talál abban tiz darab gombostűt, 5 darab varrótüst, 3 biztosító tüst, egy darab tekete és rózsaszínű angoltapaszt, 4 darab hajtűt, egy kis tekerics fehér és fekete cérnát. És mindez a mi pénzünk szerint hat krajcár. Nevezetes, hogy a vasárnapi munkaszünetet Németországban oly lelkiismeretes betartják, hogy vasárnap nemcsak az utcai, de a vasuti automaták is zárva vannak egész napon át.

— **(Szövetkezetek tömörülése.)** Schadutz Rezső somogyszobalási esperes-plébános fölhívja az önszegélyző és fogyasztási szövetkezeteket az ez évi augusztus 22-én Budapesten tartandó szövetkezeti gyűlésen való megjelenésre. Ennek tárgya egy országos köteleknek alkotása és ezzel kapcsolatosan áru-raktár állítása. A szövetkezetek tömörülését

a rendszeres ellenőrzés és sikeres működés érdekében mi is szükségesnek tartjuk ugyan, de épen a siker érdekében jónak látnók, ha új kísérletek helyett a már meglevő, kipróbált szervezeteket használnák föl. Ez sok csalódásnak venné elejét.

— **(Talált női köpenyke.)** Egy finom, értékes női köpenyke (mantille) találtott. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

— **(Kocsmai verekedés.)** Ily cím alatt tegnap este megjelent számunkban közölt hírre vonatkozólag *Stern* vendéglős annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy a verekedés nem az ő vendéglőjében, hanem az utcán történt. A verekedés egyik hőse előbb járt az ő vendéglőjében s úgy látszik ez alapon kerülhetett a rendőrség részéről adott tudósításba a vendéglős neve, a kinek vendéglőjében verekedés még sosem fordult elő, s reputációja érdekében a vendéglős mindenkor szigorúan ellen is őrzi, hogy vendéglője jó hírnevét ilyen esetek meg ne gyengítsék.

— **(A becstelenség osztályozása.)** Egy klevelandi újságíró, Schiller ismeretes glossái után az eltulajdonítás »mineknyilvánításának« újabb osztályozását a következőkben adja: A ki sonkát lop az — kommunista. A ki kenyeret lop, az háborút üzen a társadalomnak. — A ki egy dollárt lop: tolvaj. — Száz dollárt lopni becstelenség. — A ki ötszáz dollárt lop, az eltulajdonítja az összeget. — A ki ezer dollárt lop, az romlott ember. — Ki ötezret lop, az vétett a bizalom ellen. — Ki tízezer dollárt lop, annál sincs minden rendben. — A ki 15 ezret lop, az fizetéképtelen. — A ki 50 ezret lop, az legyen elkészülve a pörre. — A ki 100 ezret lop, annak baja van (»paralísis progressiva«!) — És végül, a ki egy milliót lop... az egy ritka zseni!

— **(Asszonyok a tengeren.)** Az asszonyok ezentul nemcsak a családi élet csendes kikötőjébe vezetnek bennünket, hanem a stockholmi és a helsingforsi zajos kikötőkbe is. A Stockholmból Péterváron át Helsingforsba közlekedő hajók személyzete ugyanis, az első kapitányon és néhány matrózon kívül mind csupa leány. De van is rend és tisztaság a hajón! A nők kifogástalanul teljesítik a nehezebb szolgálatot is, azonfelül kitűnően főznek, ügyesen szolgálnak ki és egyáltalán a legpompásabban teljesítik a rájuk bízott munkát. Az északi ember nem talál ebben semmi különöset. Csak természetesnek tartják, hogy az asszonyok is dolgoznak, míg ők halásznak, meg hajóznak. A munkamegosztásnak ez a helyes módja vonta maga után a nők emancipálásának csendes és jóhatású megoldását, amelyet az összes északi országokban éreznek már. De nemcsak azok tanulnak kenyérkereső foglalkozást, akik rá vannak utalva, hanem azok is, akik földi javakkal is meg vannak áldva. A hajósok és halászok, például viszonyaikhoz képest módos emberek s azért az asszonyaik és leányaik megtanulnak ám sokfelét, a mivel pénzt lehet keresni.

— Ki tudja, visszajön-e a férj utjából! Nem maradunk-e hirtelen kenyérkereső nélkül? S aztán itt álljak a világban, mint szájalomra méltó özvegy vagy árva? Inkább tanulok valamit, amíg nincs rá szükségem, semhogy tehetetlenül álljak, ha szükségem lesz a kezem munkájára.

Ezzel érvelnek északi asszonyai és így tesznek is. Ma már hajózás, vasut, posta, táviró, távbeszélő mind többé-kevésbé asszonykézben van. S a férfiak? Azok épen úgy és annyian dolgoznak most is, mint azelőtt, mikor az asszonyok még otthon ültek. Sajátságos, hogy az új szellem egyet sem fosztott meg kenyérétől. És nálunk hogy félnek, hogy fáznak a kenyérkereső asszonynéptől!

— **(Angyalos forintok.)** Szeretheti az angyalos forintokat az a két betörő, kikről most értesíti a pécsi rendőrséget a szegedi rendőrkapitányság. Mert *Capik* Gyula könyvkereskedő boltjába a kik betörték, két gyanuba vett, de az ismeretlenség homályában rejtőzködő ember, épen két tucat angyalos forintot vittek el az üzletből. Emellett ugyan mást is, többek között egy tucat elefántcsontkötésű imakönyvet is, de azért a legnagyobb kárt mégis a 24 darab angyalos forint elemelésével okozták. Most arra kéri a szegedi rendőrség a pécsit, hogy ha esetleg errefelé járnak az angyalos forintok kedvelői, tartóztassák le őket. Ami meg is történik. Csak jöjjenek Pécsre a szegedi betörők.

— **(Tűzhalál.)** Dombóvárrott rémes halállal mult ki *Joó* István, ottani vasuti fűtő. Az állomáson egy lokomotívot akart begyújtani, mikor a ruhája a kezében levő szalmacsóvától tüzet fogott s az olajos ruha egy perc alatt lángba borult rajta. Mikor segítségére siettek és a tüzet ellocsolták, már késő volt. Teste egészen összeégett úgy, hogy pár órai kinlódás után meghalt.

— **(A koffer.)** Minden lekszikonok tanulsága szerint a koffer olyan modern eszköz, melyben az ember a holmiját tartogatja, minélfogva igen alkalmas arra, hogy az ember nyári körutazásra indulván hátrahagyja, miután a házbért nem tudja kifizetni. Hogy a koffer e téren az emberiségnek milyen nagy szolgálatot tesz, annak méltánylását eddig teljesen elhanyagolták novellairóink és humoristáink. E történetben szintén egy koffer játszott nagy szerepet. Ott állott egyesegyedül egy garcon lakásban. Boldog tulajdonosa, mint vad a forrás vizére, úgy áhítozott egy csendes fürdői életre. De nem gyöngéd kötelekek fűtétek szobájához: holmi hátralékok lakbér dolgában. El akart utazni, de szállásadója határozottan marasztalta. Végre szemébe ötlött az árva koffer.

— Itt hagyom drága holmijaimmal.

Szolt és ezután nem marasztalták többé.

Elutazott és nem jött többé vissza. Kinyitották a koffert. Több csomag számlán kívül, egy rakás téglá pihent benne. Egy cédulára fel vala jegyezve a morál: A kofferek elutazás előtt megvizsgálandók!

— **(Az asszony szaladós akaratja.)** Az utca haragszik a Danyi Miskára, hogy lám az az ember annakelőtte milyen jó eltartója volt az asszonynak, most meg üti-veri szegényt. Az asszony türi hosszabb idő óta az ember gonoszkodását, miglen innen is, onnan is érkező szomszédos tanácsokra bemegy a kapitány elé, hogy bepanaszolja a Danyi Miskát, a ki kifordult az előbb való jóságából.

Odacitálták a férfit is, aki kellő bátorsággal lépett elő és sodorintott egyet a bajuszán, mondván:

— Ha lehetne, se tagadnám, nem én, mert ráérdemesíti magát, megabriktolom az asszonyt, mert csak az enivalót nem veszem el a szájátul.

Az asszony nagyon megindult és sajnálta már, hogy törvény elé hivatta az urát. A szívéhez szólott most ezen pár szóval:

— Lásd-e Miska, más ember vótál te hozzám, mikó hit nekü vótunk, nyóc eszten-dejig egy kis haragos szó se vót köztünk.

Az atyafi fölsóhajt, de az ő sóhajtása szerint, hangosan elnyújtja a szót, hogy:

— Hja, az akkó vót, most más világ van.

Erre a kapitány is beadta a szót:

— Miért tudta hát akkor megbecsülni az asszonyt?

— Azé, hogy veröm, mög is böcsülöm, mondja rá az atyafi, de akkó nem vót rá szükség.

— Miért?

— Mert tudta, hogy akkó hagyhatnám ott, amikó akarom, de möte törvénybe is összevagyunk szövetségbe, igön szaladós az akarátja.

Az optikai cikkek megérkezéssel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét a legjobb, legújabb párisi látcsövek, hő és légsúlymérők, legjobb arany, ezüst, állany és teknősbékacsont szemüvegek és orrcsüptetők, legfinomabb kristályüvegek és hegyjegecek beszerzésére, amelyeket oly jutányos árban és kifogástalan minőségben árusítok el, hogy a vevőnek az árban nemcsak tartós öröme telik, hanem amellet olcsóbb és előzékenyebb kiszolgálásban részesül, mint bárhol másutt. Mindennemű e szakmákba vágó javításokat és elkészítéseket legjutányosabban és pontosan eszközöl *Schönwald* Imre.

Művészet, irodalom.

○ **A mezei gazdaságtan rövid foglaltata.** *Vörös Sándor*, a magyar-óvári gazdasági akadémia igazgatójának a kezdő, tanuló és gyakorló gazdák számára irt ez az életrevaló munkája most jelent meg Stein János kolozsvári egyetemi könyvtáros és kiadónál *harmadik bővített kiadásban*. Hogy ez a munka mennyire megfelel céljának, a gazdasági ismeretek elemeiben való jártasság terjesztésének, azt eléggé igazolja az a körülmény, hogy a vállás- és közoktatásügyi miniszter 1888. december 20-án 17.358. sz. a. rendeletével a felsőbb népiskoláknál tankönyvül elfogadta, a földmívelésügyi miniszter pedig 1889. évi 70358. sz. a. rendeletében a kultur és folyammérnöki mezőgazdasági szakvizsgálatához egyik kézikönyvül ezt a munkát jelölte ki. Ára a most megjelent, tetemesen bővített 3-ik kiadásnak 2 korona.

○ **Somogyi szintársulata** Komáromból, hol előadásait most fejezte be, Balatonfüredre megy és ott jövő hó közepéig játszik. Azután Kaposvárról fogja a szintársulat kihúzni az időt szeptember végéig, a mikor is bevonul Pécsre.

Törvénykezés.

§. **Felmentett vádlottak.** *Vörös Mihály* és *Vörös Kata*, férj *Dorgó Imréné* közösen egy fél házrész tulajdonosai voltak, s azt el

akarván adni, 1894-ben vételügylet kötöttek *Sebők Józseffel* mint vevővel. A szóbeli szerződés megkötésénél *Vörös Kata* nevében annak férje volt jelen s mivel az asszony nagyon hosszúnak tartotta a kikötött fizetési határidőket, utólag részéről nem egyezett bele az ügyletbe, mert ő azonnal akarta a vételárt megkapni. *Vörös Mihály* adósa volt *István* nevű testvérének százötven forinttal s mivel az követelte a pénzt, *Kata* testvérel együtt neki adták el a fél házat és 1896-ban *Vörös István* nevére is lett az átírva. *Sebők* azonban ragaszkodott a szóbeli szerződés alapján a vételhez és mivel jogait telekkönyvileg már nem érvényesítheti, bejelentette a két testvért közokirat hamisítás miatt. A törvényszék azonban kimondotta, hogy a vádlottak cselekménye sem jogtalan vagyonszerzés, sem szándékos megkárosítás jellegével nem bír s felmentette őket a vád alól, a mely ítélet ellen a panaszos ügyvédje felebezett.

§. **Adós,—fizess.** *Fleischmann Ede* mohácsi lakos ellen a hitelezői végrehajtást vezettek, és lefoglaltatták összes ingóságait. Mikor azonban árverésre került a sor, a lefoglalt tárgyaknak egy része hiányzott s így került *Fleischmann* sikkasztással vádolva a törvényszék elé. Beigazolta ugyan vádlott, hogy a lefoglalt és hiányzó tárgyakat magán uton eladván, a nyert összeget hitelezőinek fizette ki, de viszont bevallotta, hogy néhány szekérre való szénát és szalmát jószágaival feleltetett s így a törvényszék egy napi fogházbüntetést szabott ki reá, a mely ítélet ellen a vádlott és ügyvédje, dr. *Lauber Rezső* ügyvéd felebeztek.

T a n ü g y.

)(**Állami felső ipariskola.** Megjelent a budapesti m. kir. áll. felső ipariskola 1897—98. tanévi Értesítője. Szerkesztette *Hegedüs Károly*, kir. tanácsos, igazgató. A növendékek között a következő baranyai és szomszéd megyebeli növendékek neveit látjuk az értesítőben: *Lamping József*, gödrei, *Bondi Ödön*, tolnai, *Király Sándor*, somogyi, *Ruska Elemér*, berkesdi, *Schwarz Manó*, tolnai, *Abeletz Jenő*, tamásii, *Rákár Pál*, nagyatádi, *Kajdy Mihály*, pécsi és *Müller József*, báttaszéki. Az ipariskolában rajztanfolyamot végeztek: *Amberger Márton* németbolyi, *Boda Károly* mohácsi, *Mácsai Antal* siklósi, *Germán István* és *Skolnik Géza*, pécsi tanítók. A tanulók szünidei gyakorlati foglalkozásának kimutatásából megemlítjük a következőket: *Oscsodal Ödön* Szigetvárott *Oscsodal János* építőmesternél, és *Jilly Lajos* Pécsen a m. á. v. műhelyében szerzett szünidei gyakorlatot. Az előző tanévben végzett tanulók közül: *Boskovitz Sándor* Kaposvárott a m. á. v. gépműhelyében, *Földes Aladár* Pécsen a m. á. v. gépműhelyében és *Hoffmann Lajos* Pécsen atyja butorgyárában kapott alkalmazást. A terjedelmes Értesítő különben bőven tárgyalja az intézet múlt tanévi történetét és igen érdekes adatokat tartalmaz.

)(**A kaposvári főgimnázium Értesítője.** Vettük a kaposvári áll. főgimnázium Értesítőjét az 1897—98. tanévről. Az Értesítőt *Danilovics János* igazgató szerkesztette. Beve-

zetésül *Pilisauer Adolf* közli az iskola új épületének leírását. A tanárkarban volt 1 igazgató, 13 rendes, 1 helyettes tanár, 4 hitoktató, 1 tornatanító; rendkívüli tantárgyat tanítottak 5-en. — A tanárok közül irodalmilag is működtek: *Bécsy Márton*, *Endrey Ákos*, *Pilisauer Adolf*, *Végh Endre*. Az 1897. év végén felvett leltár szerint volt a butorzat, felszerelés értéke 7117 frt 66 kr., természetrajzi szertár 2853 frt 86 kr., kémiai szertár 302 frt 28 kr., fizikai szertár 4453 frt 69 kr., geom. és szk. rajzszertár 665 frt 10 kr., torna-sz.-tár 555 frt 75 kr., tört. és filolog. sz.-tár 1401 frt 12 kr., földrajzi szertár 565 frt 32 kr., zeneszerek 200 frt 34 kr., tanári könyvtár 11.220 frt 1 kr. Volt az iskolának *Virág önképzőkör* és segély egyesülete, mely utóbbinak 9822 frt 19 kr vagyona és 290 frt 3 kr segélykiadása volt. Ösztöndíjjal 35 tanuló kapott összesen 1063 frt 63 krt; ezenkívül többen kaptak még kisebb pénz- és könyvjutalmakat. A tanulók száma volt a két I. o.-ban 108, a VIII.-ban 15, az I—VIII. összesen 9 o.-ban 414. Érettségi vizsgálatra jelentkezett összesen 16. tan. kik közül jeles lett 1, nem bukott meg senki.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

Közgazdaság.

□ **A vetések állása.** A földmívelésügyi miniszteriumhoz a gazdasági tudósítóktól a következő jelentések érkeztek: Julius második harmadában végre állandóbb, többnyire száraz és így kedvező időjárás volt. Az őszi vetések aratását az ország tulnyomó részében befejezték. A szárazabb idő a munkálatokat annyira előmozdította, hogy a gazdák sok helyen már össze is hordották a termést, melyre a próbacséplések is számos helyen megtörténtek. Az eddig megejtett próbacséplések igazolják azokat a termési átlagokat, a melyek az előző jelentések kapcsán, mint becslések szerepeltek. A gabona, nevezetesen a buza és rozs tulnyomó részben közép és sok helyen jó minőségű, az árpa közép és részben jó minőségű, a zab, főleg az Alföldön, jobbra jó minőségű termést adott. A javulás ugyan nem jelentékeny, mindazáltal a június végén és július elején uralkodott kedvezőtlen, csapadékdús időjárás ellenére kedvező. Az eddig — bár még csak kis mértékben — megejtett próbacséplésekből következtetve: buza és rozs termésünk mennyiségileg nagyobbára közepesnek, árpa és zabtermésünk pedig jó közepesnek ígérkezik. A buzatermés kilátások szemben a július 10-én jelzett becsléssel valamivel kedvezőbbek, főképp minőségileg és részben mennyiségileg is. Katasztrális holdanként és országos átlagban a terméshozamot ugyan most is

csak 6.50—7.00 métermázsára becsülhetjük, de az országban várható buzatermés összes hozama 32—32.5 millió métermázsára tehető. A rozs átlagos termése a hat métermázsát meghaladja s valószínű, hogy az összeredmény 9—10 millió métermázsára között fog ingadozni. És így a rozstermésre nézve a kilátások szintén kissé javultak, nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg is. Az őszi árpát többnyire kielégítő eredménnyel learatták és elcséplették. A tavaszi árpa aratása még folyamatban van, helyenkint azonban már cséplése is, mennyiségileg tulnyomó részben jó közepes eredménnyel. A terméskilátások a multkoriban közzétett adatokkal szemben mennyiségileg kissé javultak. Országos átlagban kat. holdanként remélhető mintegy 6.70—7.00 métermázsára; minthogy pedig az árpa területe 1.90—2.00 millió kat. holdra tehető, a várható termés az egész országban körülbelül 13—13.5 millió métermázsára. A zabbal bevetett s mintegy 1.84 millió kat. holdra tehető terület legalább is 9—10%-al nagyobb, mint volt az 1895 évben. A terméskilátások minőségileg javultak még az utóbbi időben is, mennyiségileg is több helyen kedvezőbbek. Az ideai termés megközelítőleg 12 millió métermázsára becsülhető. A repce cséplését az egész országban befejezték nagyjában, kis közepes eredménnyel. A kukorica-vetések állása jó és biztató. A hüvelyes vetemények szépen fejlődnek és jól állanak. A kerti vetemények szintén kielégítőek. A köles és tatárka eléggé kielégítő. A len és kender többnyire kielégítően nő. A komló a Tisza-Maros szögén virágzik, a korai komlót néhol már szedik. Az erdélyi vármegyékben közepesen áll. A dohány-ültetvények fejlődése mindennél kielégítő. A cukorrépa vetések az egész országban jól állanak. A takarmányrépa szintén jó részben igen jól növekszik. A burgonyából a beérett korai fajtákat szedik, sőt részint már megszedték. A kései fajták jól állanak, szépen kifejlett, bőséges gumóképződéssel. A mesterséges takarmány-félékből a herét és lucernát az ország északi vidékein másodsor, a délin harmadsor vágják kielégítő eredménnyel. A réteken a sarju mindennél szépen nőtt és helyenként az anyaszénával fölerő termést ígér, néhol azonban esőt kíván. A szőlők helyenkint közepesek, sőt nagy általánosságban inkább középen aluliak. A gyümölcsstermés kilátásaiban nincsen jelentékeny változás.

□ **Aratási tudósítás.** Püspöklaki levelezőnk írja: Az aratással a gazdák már végeztek; e hét elején kezdték az általános behordást és cséplést. A munkálatok ily gyors menete a kedvező időjárásnak tulajdonítható; de a milyen kedvező ez az időjárás az aratásra, annyira kedvezőtlen a kapás növényekre, mert nagyrésze száradni, illetve sárgulni kezd. A legelők és rétek szintén nagyon kívánják az esőt. A próbacséplések megtörténtek, a hozadék reményen alul való, a mennyiben buzából 5—6, kevés helyen 7 mmázsára, rozsából 6 mmázsára és árpából 6—7 mmázsára. A tengeri ez ideig még kedvező termést helyez kilátásba, de nagyon féltő, hogyha mihamarabb nem köszönt be eső, úgy szintén száradni kezd.

□ **A sertésvész terjedése.** A legújabb hivatalos jelentés szerint a sertésvész az elmúlt héten ismét 77 eddig járványmentes köz-

ségben lépett fel úgy, hogy ma az országnak 1032 községében szedi már ismét az áldozatait ez a kipusztíthatatlannak látszó nyavalya. Az állategészségügyi viszonyok különben is kedvezőtlenek s majdnem minden járványnemnél szaporodás található a jelen kimutatásban. Ez annál szomorubb, mivel a szomszéd Ausztriában éppen ellenkezőleg állanak a dolgok: amennyiben minden állati betegség szünőféiben van. Így a sertésvész már csak 115 és a ragadós száj- és körömfájás mindössze 154 osztrák községben pusztít.

TÁVIRATOK.

— **Spanyol-amerikai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Puerto-Ricoból Madridba érkezett magántávirat szerint az ottani kikötő előtt erős hajóraj jelent meg.

Bahahovánál, Kuba szigetén, az amerikaiak megkísérelték a partraszállást, azonban jelentékeny veszteséggel visszaverettek.

A kubai kormány képviselői Maximo Gomez képviselővel tanácskozára fognak összeülni. Lehetségesnek tartják, hogy a fölkelők a spanyol ügy védelme mellett fognak nyilatkozni.

— **Nagy tűzvész Ujpesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ujpesti jutafonó gyár ma reggel óta lángokban áll. A tűz eddig már 250.000 frt kárt okozott. Az égő épülettömböt az óriási hőségtől lehetetlen megközelíteni.

— **Bánffy lemondásának híre a börzén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A börzén ma híre futott, hogy Bánffy miniszterelnök beadta lemondását, de a király nem fogadta el. Ez a hír nincs megerősítve s valószínűleg bécsi forrásból terjesztik.

— **A román király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Károly román király és Ferdinánd trónörökös szentpétervári utjokban ma éjjel 12 óra 30 perckor Lembergbe érkeztek s 10 perc múlva tovább utaztak. A pályaudvaron nagyszámu közönség várta őket.

— **A Dreyfus-ügy tengeri kigyója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Baudry d'Asson képviselő értesítette Brisson miniszterelnököt és Harrien igazságügyminisztert, hogy a Zola-ügyben interpellációt fog intézni hozzájuk. A „Matin“ jelenti, hogy a becsületrend tanácsa tegnap megvizsgálta Zola és Reinach ügyét, de tekintettel arra, hogy a dolog még nincsen végleg elintézve, nem hozott határozatot.

— **A rajkszráth berekesztése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Wiener Zeitung“ közli a rajkszráth ülészakának berekesztését.

— **Bolgár Ferdinánd öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferdinánd fejedelem táviratban közölte a szultánnal, hogy mily kitűnő fogadtatásban részesült Szentpétervárott. Erre a szultán válaszul, megköszönte a fejedelemnek az értesítést s hozzátette, hogy meg volt győződve, miszerint a fejedelem ily fogadta-

tásban fog részesülni, mert ez folyománya annak a barátságos viszonyoknak, a mely közte és a cár között fennáll.

— **Kasits Péter megsértése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mikor Kasits Péter, volt honvédelmi miniszteri tanácsost a fegyelmi eljárás során hirtelen reaktiválták, Terbóc István osztálytanácsos azt kívánta hivatalnoktársaitól, hogy egy nyilatkozatban fejezzék ki fölháborodásukat Kasits viselkedésén; szakítsanak meg minden érintkezést vele, mert hivatalos titkot árult el s megszegte esküjét. Kasits Péter ezért becsületsértésért bevádolta Terbócot a büntető járásbírósnál, mely a büntető törvényszékre bízta a döntést, mivel panaszos közhivatalnok volt, mikor a sértés történt. A budapesti törvényszék most hozott határozatot az ügyben s Terbóc Istvánt, az ügyészi indítvány ellenére, *vád alá helyezte nyilvános rágalmazásért.*

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, július 26.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősre: 7.95; készáru: — —; Tengeri, júliusra: 4.22; ősre: 5.10. — Rozs, ősre: 6.32. — Zab, ősre: 5.34.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.30. — Magyar hitelrészvény: 394.50. — Államvasut: 359.50.

Nyilt-tér.)*

Minthogy a tavasz előrehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénadtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífhoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kélmesen hatván be szénadtartalmánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —

A mohai Ágnes-forrás
kezelőse.

Főraktár:

Édeskuty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

651. számhoz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbírósnak 1897. évi 15200. sz. végzése következtében Dr. Székely Ede javára Dobrokesz Lázó ellen 140 frt és jár. erejéig 1898. évi január hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 365 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák és egyéb ingók nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró-ság 1898. évi P. v. 268/3. számú végzése folytán 140 frt tőkekövetelés és jár. erejéig **Bolmányban, alperes lakásán** leendő megtartására 1898. évi augusztus hó 3-ik napjának délelőtti 11 órája újabbi határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Dárdán, 1898. évi július hó 18-ik napján.

Schönberger Sámuel
kir. bir. végrehajtó.

872. sz.
vgr. 1898.

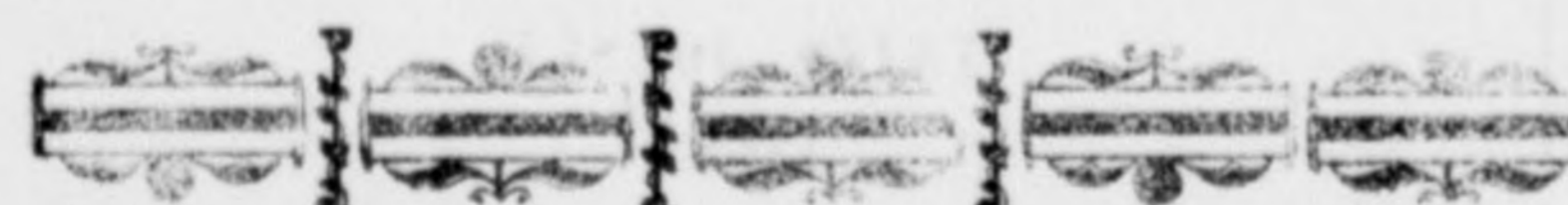
Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1898. évi II. 175. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Tóth József és társa javára Tóth Imre ellen 100 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 380 frtra becsült házi-gazdasági felszerelés és állatokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíró-ság II. 175 1898. számú végzése folytán 100 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi június hó 24. napjától járó 5% kamatai és pedig összesen 92 frt 15 krban biróilag már megállapított költségek erejéig **Berkesden** leendő esz-közlésére 1898. évi augusztus hó 5-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Pécsen, 1898. évi július hó 24. napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

A n. t. közönség figyelmébe!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **a 8 év óta főnnálló**

ablak- és szobapadló tisztító üzletemet

a kellő erővel ellátam, úgy, hogy e tekintetben **bármily igényeknek** teljesen megfelelhettek.

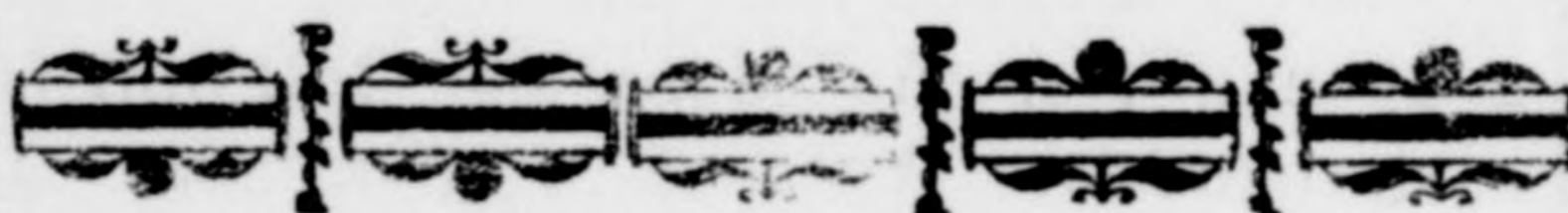
Mint hogy főtörekvésem tisztelt megbízóimat, úgy mint eddig is, pontosság és szolid kivitel által teljesen kielégíteni, kérem az eddig irántam tanusított bizalmukkal ezentúl is szerencséseltetni.

Mély tisztelettel:

BIERMANN MIHÁLY,
ablak- és szobapadló tisztító.
Pécsen, Perczel-utca 38.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

8473. sz.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Stefán Teréz** végrehajtónak Pávlovics Balázs és neje pécsi lakosok végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében Graits Márkó utóajánlata folytán a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró-ság területén lévő, Pécs szab. kir. város határában fekvő a pécsi 131. sz. betétben I. 723. hrsz., 7. sorsz. házra, udvartérre és gazdasági épületre 900 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi július hó 30. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen eladottnak, azonban a megajánlott 1787 frt 50 kr. összegben alul nem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 90 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1898. évi június hó 14. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. trvszéki bíró.

Nincs többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabadalmazott **Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagsága 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel. vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.

Egyedüllí raktár Pécsen: BENCZENLEITNER JÓZSEFNÉI és Dombóvár: WEINER P. JÓZSEFNÉI.

15911. sz.
1898.

Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város Polgármestere a **Siklósi törvényhatósági közut** egyik szakaszának **2819 m²** méter területen

keramittal való burkolása

iránt nyilvános pályázatot hirdet.

Felhivatnak tehát mindazok a kik ezen munkákra vállalkozni kívánnak, hogy **1000 frt.** bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb 1898. évi augusztus hó 2-án délután 5 óráig alulírott polgármesternél** nyujtsák be. Az ajánlatban megjelölendők azon városok, a hol ajánlatot tevő ily burkolatot már lerakott.

A vállalkozási feltételek, tervek és költségvetés Herbert J. gazd. tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Pécsen, 1898. július hó 19-én.

Majorossy s. k.
polgármester.